

Hingstsläpp på Bassholmen

Första turen på våren brukar ofta gå från hemmahamnen Ljungskile till Bassholmen, en paradisisk ö med natur, kultur och, åtminstone i början av säsongen, gott om plats. Årets planering skilde sig inte från tidigare års, premiärturen skulle dessutom kombineras med vårens Hingstsläpp, en alltmer populär begivenhet då ett trettiotal hästar släpps ut på ön för sin vistelse på sommarkollo.

De tjugo sjömilen avverkades planenligt på c:a fyra timmar med en mix av segling och motorgång, vädret var vackert på fredagseftermiddagen, om än lite kyligt, naturen uppvisade alla sina gröna nyanser, och vinden var god, tyvärr mest riktad åt fel håll. Den första överraskningen fick vi på ett tidigt stadium då vi konstaterade att samtliga sjökort låg kvar i vinterförvaring hemma. Några vilda utflykter utanför lederna var alltså inte att tänka på

Hela kajen på Bassholmen, där man i lågsäsong gärna lägger sig längsides, var klädd med segel- och motorbåtar, men vi hade turen att kunna lägga oss utanpå OE 32 Akka med Karin och Leif ombord. Vi småpratade över mantågen och blev inviterade till ett glas ombord på Akka efter vår middag. Hustru Cajsa började middagsförberedelserna med att hämta lite förnödenheter på kölen, och konstaterade bestört att vatten stod upp till durken i alla stuvfacken. Skepparen kastade sig på pumpen, och skepparhustrun knackade artigt på hos grannarna för att meddela att vi antagligen skulle bli något sena till drinken, alternativt förbereda dem på att vi så småningom skulle försvinna lodrätt nedåt.

Karin och Leif hade godheten att uppfatta detta som ett nödanrop och kastade sig raskt in i pumpnings- och läcksökningsprocedurerna. Vi kunde snart konstatera att alla ventiler var stängda och intakta, men att vattnet var salt. Pumpen tömde raskt djupdelen av kölen, men vi kunde höra hur vatten porlade in någonstans ifrån. Ett besök i babords stuvfack och vidare inspektion av utrymmet bakom maskinen gav vid handen att det var gummislangen mellan propelleraxelhylsan och den oljefyllda avtätningen som helt sonika lossnat från hylsan och på så sett givit vatten fritt tillträde. Hur fort kan vatten strömma genom den öppning som finns mellan axel och lager? Inte fort, kan man tro, men jag hade gjort täta inspektioner av motorrummet under färden, i akt och mening att få igång mätningen av motortemperatur efter instrumentbyte, och tycker att jag borde ha uppmärksammat om vatten steg i utrymmet framför bränsletanken.

Nåväl, efter att ha konstaterat orsaken till läckaget var det inte svårt att hejda vidare inflöde av vatten. Pumpen och villiga armar med pytsar och andra ämbar hade snart tömt båten, och då kom nästa överraskning - nu av det positiva slaget. Samtliga batterier, fördelningsreläet för laddning och bränsletanken hade alla varit kraftigt överflutna av riktigt väskustsalt vatten, men ingenting hade till synes tagit någon som helst skada. Ingen ökning av vätskenivåer kunde förmärkas i vare sig batterier eller bränsletank, elen hade fungerat utan störningar under hela förloppet, motorn startade snällt, och reläboxen för laddningsfördelning visade sig vara i totalt vattentätt utförande.

Karin och Leif utökade sin godhet med att låta sin invitation innefatta även middag, och kvällen slöt under gemytliga former. Lördagens Hingstsläpp var precis så ystert man kunde förvänta sig, och vi fick tillfälle att återgälda något till Akkas besättning med en hygglig fisksoppelunch - ett av skepparhustruns paradnummer.

Hemseglingen borde inte bjuda några ytterligare överraskningar. Visserligen stod vinden stark, men nu mer åt vårt håll, solen sken och båten var torr. En tacksamhetens blick riktad mot de Högre Makterna avslöjade dock att två travare i storseglet försvunnit under en timmes segling. Bristen äventyrade inte framfarten, men vi undvek att gippa i den friska vinden. Sista incidenten var inte av allvarlig art, men en överbordblåst skepparmössa gav ett osökt tillfälle till övning i man över bord-manöver. Inte helt självklart när man slörar i sådär sju och en halv knop, och gästen fick en och annan smäll av trilskande genuaskot, men mössan bärgades!

Vad kan man då lära av denna premiärtur?

Sjökort kan man klara sig utan, en stund åtminstone, men det är bättre om de är med!

- Även sådant som verkar osannolikt kan hända. Den där slangen ska bara inte lossna!
- Båten sjunker inte för några hundra liter vatten, men det är bra om vattnet håller sig under durkarna.
- En länsypump - i vårt fall Gusher - är effektiv, speciellt i samverkan med villiga ösare.
- Vartas fritidsbatterier är tätare än man kunde tro - (vi får väl avvakta fortsättningen)
- Travarna till storen bör nog bytas efter några år, våra blir bytta i år.
- Ha ett snöre i mössan
- Försök att ligga så nära intill snälla OEYC-vänner som möjligt!

Vad kan man då lära av denna premiärtur?

-Sjökort kan man klara sig utan, en stund åtminstone, men det är bättre om de är med!

-Även sådant som verkar osannolikt kan hända. Den där slangen ska bara inte lossna!

-Båten sjunker inte för några hundra liter vatten, men det är bra om vattnet håller sig under durkarna.

-En länsypump - i vårt fall Gusher - är effektiv, speciellt i samverkan med villiga ösare.

-Vartas fritidsbatterier är tätare än man kunde tro - (vi får väl avvakta fortsättningen)

-Travarna till storen bör nog bytas efter några år, våra blir bytta i år.

-Ha ett snöre i mössan

-Försök att ligga så nära intill snälla OEYC-vänner som möjligt!

Lars o Cajsa Ljung

i OE 32 Calluna